

indskrænke Lodsantallet ved Helsingørs og Dragør Lodserier, hvilket den formener kan gøres, uden at Tjenestens Effektivitet skades. Der vil derved, saafremt Staten vil overtage Pensioneringen af de afgaaede Lodser, kunne skaffes de tilbageblivende Lodser en Indtægt, som man anser for passende, og som forhaabentlig i Fremtiden vil holde sig saa højt, at det ikke vil være nødvendigt at ty til Rigsdagen med Anmodning om Understøttelse.

Ministeriet maa erkende, at de Ulemper, der klæbe ved de to førstnævnte Forslag, ere saa betydelige, at deres Gennemførelse ikke kan anses for ønskelig. Det er derimod enigt med Kommissionen i, at den tredje Udvej er den bedste Ordning, og har derfor givet sin Tilslutning til dette Forslag Udtryk i det foreliggende Lovforslag.

Ministeriet er dog i dette gaaet noget videre end Kommissionen, idet denne havde foreslaaet Tallet af Lodser ved Helsingørs og Dragør Lodserier bragt ned til 11 ved hvert, medens Ministeriet sætter Tallet til 7, som det efter Antallet af de i de senere Aar udførte Lodsninger anser for tilstrækkeligt til Tjenestens forsvarlige Udførelse. Til Baadtjeneste ved Lodsers Ombord- og Ilandsætning, til Udkig og til Aftagning af Lodser fra andre Lodserier maa man da bruge lejet Hjælpemandskab. Kræves der yderligere Lodshjælp til passerende Skibe, maa Lodserierne benytte Hjælpeodser, hvortil der er let Adgang gennem de statspensionerede Lodser.

Ministeriet har i øvrigt ved Lovforslagets Udarbejdelse fulgt de samme Principper, som ere lagte til Grund for Loven af 22. Marts 1897 „om nogle forandrede Bestemmelser for Helsingørs og Dragør Lodserier“, dog med nogle mindre Tilføjelser.

I ovennævnte Lov var Pensionen for alle de Lodser, der afskedigedes, sat til 1,200 Kr. Det Tilfælde kan imidlertid indtræffe, at der blandt de Lodser, der nu tænkes statspensionerede, findes Ekstralodser. Disses Indtægt har i de sidste 7 Aar været gennemsnitlig ved Helsingørs Lodseri 923 Kr., ved Dragør Lodseri 846 Kr. aarlig. Der synes derfor ikke at være nogen Grund til at pensionere dem med 1,200 Kr., og man har anset 600 Kr. som en passende Pension.

Ministeriet er dernæst af den Anskuelse, at det er unødvendigt ved de to omhandlede Lodserier at have en Lodsogholder, hvorfor denne Stilling foreslaas inddraget. Det bemærkes, at Lodsogh-

holderen ved Helsingørs Lodseri er afgaaet ved Døden, uden at Pladsen er bleven besat, saaledes at kun den nuværende Lodsogholder ved Dragør Lodseri vil være at pensionere. De to Lodsinspektører kunne, som Forholdene nu ere, meget vel bestride den af Lodsogholderen tidligere udførte Tjeneste, idet man dog maa anse det for billigt, at der herfor ydes dem et Vederlag af Lodsfortjenesten. Stillingen som Lodsinspektør bør derimod bibeholdes, da der med det formindskede Antal af Lodser og det dermed forøgede Arbejde netop udkræves en forøget Kontrol.

Det er endelig foreslaaet, at Bestemmelsen i Lodsloven af 13. Juni 1879 om, at Hjælpeodser beholde alle Lodspengene for de af dem udførte Lodsninger, ophæves for Helsingørs og Dragør Lodseriers Vedkommende. De Hjælpeodser, som det ved disse Lodserier kan være nødvendigt at benytte paa særlig travle Dage, hvor en Mængde Skibe samtidig ønske Lods, ere nemlig fastere knyttet til Lodseriet end rent tilfældige Hjælpeodser andre Steder, idet de som Hovedregel ville blive tagne blandt de afskedigede Lodser og saaledes have faaet deres Uddannelse ved Lodseriet og have Pension fra Staten. Det maa derfor anses rimeligt, at der kun tilstaaes dem en Andel, men ikke den hele Betaling for Lodsningen, der for Nutidens store Skibe kan udgøre ret betydelige Beløb.

Saafremt Lodsogholderen og 18 Fastlodser pensioneres, paadrages der Staten en aarlig Udgift af 22,800 Kr., men, hvis der mellem de Lodser, som pensioneres, findes Ekstralodser, vil det nævnte Beløb formindskes med 600 Kr. for hver Ekstralods.

Hertil kommer endvidere noget større Lønninger end hidtil til Lodsinspektørerne ved de to Lodserier, idet disse Lønninger skulle svare til $1\frac{1}{2}$ Delingspart af Lodseriets Nettofortjeneste, hvilken Delingspart efter Reduktionen af Lodsantallet vil blive større end i de senere Aar.

Det ovennævnte Beløb, 22,800 Kr., vil dog efterhaanden formindskes ved Dødsfald blandt de statspensionerede Lodser, og der vil fremtidig forhaabentlig ikke blive Anledning til at søge ekstraordinær Understøttelse til de omhandlede Lodserier.

Nedenfor er opført en Oversigt over, hvorledes Lodsernes Indtægter vilde have stillet sig i Aarene 1903, 1904 og 1905, saafremt den nu foreslaaede Ordning havde været gennemført.